

[Kaj Hansen.]

ger og andre bebyggelser, som er offentligt tilgængelige, skal indrettes, sådan at de kan benyttes af personer, hvis bevægelses- eller orienteringsevne er nedsat. Det er det hele. Det andet er en overførsel fra fabriktilsynet, og det ændrer ikke noget i det.

Når så fremskridtspartiet i sit betænkningssafsnit siger, at det er urimeligt at gennemføre bestemmelser, der kan tvinge butik- og andre erhvervsvirksomheder til at iværksætte bygningsmæssige foranstaltninger, der kan virke ødeleggende på især små og mellemstore virksomheders økonomi osv., så kan man faktisk se, hvordan man med ganske små sko også er i stand til at skyde over målet. Der står jo udtrykkelig i betænkningen:

„Ved ombygning eller ændret anvendelse af en bestående bebyggelse er det derfor boligministerens hensigt at gøre en begrænsning, for så vidt angår kontorbygninger og produktionsvirksomheder. Her skal kravene kun opfyldes, hvor det kan ske uden indgribende ændringer i bebyggelsen.“

Efter dette er fremskridtspartiets indstilling i virkeligheden ikke en pind værd, og det tyder på, at man faktisk ikke tilstrækkeligt har sat sig ind i, hvad der siges i denne betænkning om begrænsninger. Men det er klart, at hvis man selv på bekostning af nogle erhvervshæmmede, som gerne vil færdes endnu mere frit, kan komme til at spare ganske få kroner for de erhvervsdrivende, så foretrækker man åbenbart den løsning.

Arnfast (CD):

Jeg skal meddele, at centrum-demokraterne kan støtte lovforslaget, som det nu foreligger.

Boligministeren (*Helge Nielsen*):

Jeg vil gerne takke for den brede tilslutning, der nu er blevet til disse ændringer af byggeloven. Jeg kan naturligvis ikke takke fru Kirsten Jacobsen og fremskridtspartiet, som stemmer imod, og som brugte forskellige motiveringer. Jeg vil nu, ligesom hr. Ejler Koch gav udtryk for det, sige, at jeg ikke synes, at den holdning, som fremskridtspartiet har til dette lovforslag, er en rimelig holdning. Når fru Kirsten Jacobsen nævner det, der står i loven om væsentlige

ombygninger, som et af motiverne for ikke at stemme for denne lovændring, så vil jeg bare understrege, at det er en generel betragtning i hele byggeloven og altså ikke noget, der er kommet ind i dette forslag til ændringer. Men det skal jo stå dem frit for.

Til fru Aase Olesen vil jeg kun sige, at der har været megen møje og besvær til stede, men at det altså trods dette er lykkedes at nå et resultat, og jeg må sige, jeg da er glad for, at fru Aase Olesen nu kan stemme for lovforslaget. Jeg lovede jo ved første behandling at forsøge at opfylde et ønske, fru Aase Olesen havde, og jeg er glad for, at det har været muligt at gøre dette.

Jeg vil som hr. Poul Schlüter sige, at det da er givet, at en udvalgsbetænkningens ordlyd og de løfter, som jeg som minister har givet udvalget, bliver overholdt. Der er ingen grund til for nogen af ordførerne eller nogen af partierne at tvivle på, at det, der står i betænkningen, og det, der dér er givet udtryk for som vore hensigter, vil blive fulgt ved administrationen af disse regler. Uanset om man har tillid til ministeren, eller man ikke har det, så vil det nok være en mærkelig stilling af en minister og et ministerium at tage ikke at følge en udvalgsbetænkning.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslaget, § 1, således ændret, og § 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om butikstid.

(Lovforslag nr. 130. Fremsat 16/12 75. Første behandling 27/1 76. Betænkning 9/4 76).